

Ponikelská bába nebyla doma, možná se už chystá na oslavy ochotníků a hasičů

17. 01. 2014 12:45

Je třeba upustit páru, trochu vydechnout, se zřejmě rozhodl hejtman LK Martin Půta, když v nabitém minulém týdnu (mimo jiné jednání s VZP, ministrem obrany generálem Vlastimilem Pickem a ředitelem HZS LK plk. Romanem Hlinovským, křtění libereckého literárního Kalmanachu, účast na mimořádném zasedání Asociace krajů ČR ve Zlíně, a také Radě Hrádku n. N, či odstartování zrušené Jizerské padesátky), když přijal pozvání starosty Poniklé Tomáše Hájka na přátelskou návštěvu jedné z nejstarších obcí Libereckého kraje.

Na obecním úřadě jej přivítal rychtář Kabinetu krkonošské slovesnosti, tedy starosta, který hodlal spolu s hejtmanem v průběhu tří hodin také navštívit Ponikelskou bábu – kořenářku.

„Náš kabinet je jednou ze sedmnácti společenských organizací, které u nás působí,“ pochlubil se hned v úvodu rychtář vlastenecko obrozeneckého spolku ustaveného roku 2010 k velebení staroslavné historie Poniklé (dříve též Poniklá nad Jizerou, za II. sv. války Pinklau) a Krkonoš.

Na prvním místě jmenoval Divadelní spolek Josef Jiří Kolár, pak SDH Poniklá a SDH Přívlaka (obec připojená v roce 1961), Sokol, Sojčata, Muzeum krkonošských řemesel, TJ Poniklá – fotbal, dále zde pracují Včelaři, Jeskyňáři, Autoklub, Matice Tuláčkova, Červený kříž, Svaz žen, myslivci, a mohli bychom pokračovat takřka do nekonečna.

„A právě ochotníci a místní hasiči oslaví letos slavná výročí – divadelníci mají 150. narozeniny a hasiči jsou jen o dvacet let mladší,“ upozornil starosta a pozval hejtmana a všechny obyvatele Libereckého kraje a okolí **na 24. května do Poniklé**, kde se k těmto významným kulatým jubileím obou spolků uskuteční řádné „kerkonošské“ slavnosti.

Než hejtman vyrazil do současnosti, stačil si ještě prohlédnout barokní kostel sv. Jakuba Většího, vysvěcený roku 1682, vyšplhat na jeho věž a obdivovat stoletý hodinový stroj, o který se vzorně stará Zdeněk Jirouš, a také tři věžní zvony.

„Je to takřka neuvěřitelné, jak jednoduchý a důmyslný stroj pracuje bez poruch. Naši předci toho hodně uměli,“ chválil Martin Půta, který si se stejným zájmem prohlédl vedle stojící sochu Jana Nepomuckého, budovy bývalých divadelních sálů, Krkonošské muzeum řemesel a další zdejší neuvěřitelné historické památky.

Prošel se také po Tuláčkově návsi a to je další místní rarita. Ponikelský rodák Jiří Václav Tuláček (1813–1867) je nazýván ponikelský Achilles, hrdina prusko–rakouské války, písmák a lidový myslitel, **těž ponikelskej Achilles, herdina vojny prajsko – rakouský, písmák a muderlant, vozdoba pantheonu uznešenejch Ponikeláku.**

„Chtěl totiž v roce 1866 během prusko–rakouské války na kopci za vesnicí bojovat proti pruskému vojsku, sousedi jej však odzbrojili, a tak na vojáky nevystřelil,“ popsal mimořádnou historickou událost starosta s tím, že náves, na které stojí i místní základní škola a malý krámeček neboli *Obchod se zbožím smíchaným*, tedy nese jeho vznešené jméno.

V hasičárně hosty přivítala jedna z duší dobrovolných hasičů (SDH Poniklá skvěle reprezentuje kraj a Českou republiku v požárním sportu), člen výboru Tomáš Klikorka. Údajně každý den věnuje práci ve zbrojnici, kde je umístěna i historická stříkačka, nejméně dvě hodiny.

„Máme problém, vloni na podzim se neopravitelně rozbila staříčká cisterna ponikelské výjezdové jednotky, která má tak sníženou akceschopnost. Doufáme, že by se mohlo podařit získat čas od času vyřazovanou techniku od profesionálů, která je minimálně o generaci mladší, než ta naše původní. Nyní se bude rozhodovat, zda nějakou vyřazenou dostaneme,“ posteskl si Klikorka a s úsměvem prozradil, že na prázdné místo mu zatím kamarádi pořídili jiné hasičské vozidlo – hračku.

Obec Poniklou zviditelnila nejen Ponikelská bába, ale velkou tradici tu má i výroba skleněných vánočních ozdob firmy Rautis, kam se hejtman rovněž vypravil. Foukají se zde skleněné perle různých tvarů a velikostí,

„Náš dům funguje i jako muzeum a tvůrčí dílna pro děti i dospělé,“ zve majitel perlařské manufaktury Marek Kulhavý s manželkou Barborou.

„Po exkurzi nabízíme ještě možnost umontovat si vlastní ozdobu v naší kreativní dílně,“ dodal.

Martin Půta ještě stihl navštívit čerstvě opravenou mateřskou školu, kde jej provedla ředitelka Lenka Scholzová, která má na starosti 32 dětí, a podiskutovat s občany.

Obec byla úspěšná i v nejrůznějších soutěžích, například v roce 2008 zvítězila v krajském kole Vesnice roku, předtím v letech 1999 a 2007 získala modré stuhy, za co jiného než za bohatý společenský život.

„V převážně české vesnici zde za války bohužel obec také získala v roce 1944 i nelichotivý titul vzorná obec Velkoněmecké říše. Na to nejsme hrdi,“ doplnil kvůli historické pravdě starosta.

Podle něj ale obec ve světě reprezentuje vedle perlařů či ozdůbkářů ještě hlavně firma Singing Rock svým horolezeckým vybavením,“

Doma pak proslavila obec ona Ponikelská bába z Krkonošských pohádek Marie Kubátové, kterou zde návštěvníci vyhlížejí a hledají. Jak se dalo čekat, v chalupě ani u ní nebyla.

„Kuba, Anče a hajný od kořenářky z Poniklé přinesli zázračné koření, které Trautenberkovi vyléčilo bolavý zub,“ připomíná starosta s tím, že někdy se jí někde, možná jinde, taky říkalo Babička Krakonoška.

„Jestli ale bydlela v Poniklé, se přesně neví, i když na požádání každému zájemci onu chalupu ukáží. Je ale jisté, že žila v Krkonoších,“ směje se starosta a ukazuje na naklánějící se stavení u silnice, v níž navíc kdysi bydlel další místní rodák jménem Karel Tuláček – muzikant, kterého paní Kubátová navštěvovala, když čerpala inspiraci pro své knihy.

„Oceňuji, jak zde lidé mají zájem o společenské dění, každý snad musí být nejméně v pěti spolcích, poznamenal hejtman, když se dozvěděl, že tu žije „jen“ 1151 obyvatel.

„Každému doporučuji se zde stavit a trochu zbrzdit životní běh. Určitě se sem vrátím buď na jubilejní oslavy, nebo v prosinci se podívat na místní vyhlášený padesátičlenný živý betlém, který, jak jsem slyšel, prý stavějí hlavně děti,“ přislíbil Martin Půta, který darem dostal od starosty dvě publikace místních autorů – Von je ještě živej – vyprávění legionáře Františka Doška z Jilmu, které zapsala Hana Tomešová, a básnickou sbírku Františka Jerie Kam nedohodíš kamenem... s ilustracemi Václava Horáčka, a také stolní kalendář Poniklá na starých pohlednicích od Miroslava Holubce. **Doporučujeme!**